

[Fogh Rasmussen]

en kraftig forlængelse af proportionalstrækket, som indebærer, at en gennemsnits-husstandsindkomst kan rummes inden for statsskatteskalaens nederste trin. En sådan ændring vil naturligvis skære igennem en masse af de problemer, som vi her diskuterer. Det forslag, vi her har lagt frem, er altså kun et forsøg på at skære igennem problemerne under en skatteskala, som stadig væk opererer med et progressivt element med en stærkere beskatning af den sidst end af den først tjente krone. Men vi er selvfølgelig indstillet på at diskutere også de tekniske ting omkring dette igennem i udvalget og ser frem til en positiv udvalgsbehandling.

Karl Nielsen (S):

Vi fik jo ikke mange svar på de spørgsmål, der blev stillet af en række af ordførerne, men lad det nu ligge.

Jeg har blot et enkelt spørgsmål yderligere til hr. Fogh Rasmussen. Når hr. Fogh Rasmussen siger, at ministerens forslag er en narresut til kvinderne, så beder jeg om blot ét eksempel på, at ministerens forslag om ligestilling mellem mand og kvinde ikke gennemføres konsekvent, bare et enkelt eksempel. Den påstand, som hr. Fogh Rasmussen fremsætter, holder ikke.

Hr. Fogh Rasmussen fortsætter med, at ministerens forslag indebærer, at man straffer ægteskabet. Det passer ikke. Personfradraget kan overføres, det ved hr. Fogh Rasmussen sikkert indgår i ministerens forslag. Rentefradraget beregnes for den højeste indkomst, det går jeg også ud fra at hr. Fogh Rasmussen er klar over.

Det er helt rigtigt – det var det sidste, der blev sagt heroppefra – at en forlængelse af proportionalstrækket ville løse mange problemer; det er vi meget, meget enige i. Men det bliver brugt i forslaget som et argument for, at man skaffer nogle penge til det, det koster at gennemføre et forslag som dette. Derfor duer det ikke i denne sammenhæng.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg havde såmænd ikke tænkt mig, at jeg skulle sige mere under denne debat, men hr. Karl Nielsens bemærkninger om, at ministerens eller regeringens forslag om ligestilling af ægtefællerne i skattemæssig henseende skulle være så konsekvent hele vejen igen-

nem, får mig til at sige: ja, det kan godt være, det er det, men det har den virkning i en række tilfælde, hvor hustruen har den højeste indkomst, at ægtefællernes samlede beskatning bliver højere. Det mener jeg ikke vi skal nå frem til. Det er der vist eksempler på at den bliver.

Vi skal prøve på at nå så langt igennem som muligt med at få proportionalbeskatningen ført igennem. Så vil vi ophøre med at tale om en hel række af disse forskellige forhold, det er helt givet. Jeg tror, det vil være rigtigst – og for øvrigt også bedst af mig i forhold til venstres forslag – at nøjes med at sige, at vi er rede til at drøfte enkelthederne i udvalget. Jeg afstår fra at gøre det her, også for hr. Fogh Rasmussens skyld.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det sidste, at vi skal gennemgå forslaget i udvalget også for hr. Fogh Rasmussens skyld, er også en venlig bemærkning. Det er da rart, at skatteudvalgets medlemmer efterhånden får begreb om beskatning.

Vi har i øjeblikket skat på ægteskabet, og vi har en diskriminerende juridisk behandling i henseende til skattelovene af den gifte kvinde, og det er i forhold til den ugifte kvinde, i forhold til den ugifte mand og i forhold til den gifte mand. Ministerens forslag gennemfører den juridiske ligestilling mellem ægtefæller. Så kan man afvise det og sige, at det ønsker vi ikke. Man kan også spørge: hvem lægger vægt på at få ligestilling bare for ligestillingens skyld? Jeg har sagt det én gang, og jeg gentager: det gør vi. Jeg tror, vi skal holde op med at nedvurdere den gifte kvinde i forhold til alle andre. Selv i forhold til børn nedvurderes hun.

Det forslag, ministeren har fremsat, løser kun den juridiske ligestilling, men der er juridisk skattemæssig ligestilling, efter at ministerens forslag er gennemført. Man kan bare læse, hvad Dansk Kvindesamfund har sagt om dette forslag. Man kan læse, hvad ægteskabsudvalgets betænkning siger om det, og man kan læse, hvad advokat Litta Hulgaard, der er medlem af Thorkil Kristensen-udvalget, siger om det. Alle erkender, at der nu ikke mere sker denne juridiske nedvurdering af den gifte kvinde.

Jeg ønsker ikke skat på ægteskabet, men jeg ønsker heller ikke belønning og dermed